

Ebben a városban emberek élnek.

Szülővárosom Szabadka, és ha nem is a világ legnagyobb városa, nekem mégis a szívem csücske, hiszen itt élnek a barátaim, szeretteim, ismerőseim.

Mint minden városban, itt is különböző népcsoportok alkotják a lakosság összetételét. Ezen népcsoportok vallásai, szokásai, esetleg a bőrük színe az, ami megkülönbözteti őket egymástól. Ezek a különbségek visszatükröződnek a város arculatán is, található itt dzsámi, katolikus, és pravoszláv templom is, mindezek kinézete eltérő kisebb-nagyobb mértékben, ettől szép egy város. Színes kis városunkra nem jellemző, hogy a különböző embercsoportok viaskodnak egymással, ezért Szabadka a nyugodtabb városok közé tartozik, ezért is szeretem. Olykor azért hallható, hogy a különbségek megnyilvánulnak kisebb erőszakos tettekben, de sajnos ez több évezredek problémája azokon a helyeken, ahol a lakosság összetétele vegyes. Gyerekfejjel meglehetősen barbár dolognak tartom azt, ha egy ember bántalmaz egy másikat csak azért, mert annak más a hitvallása, vagy mert más nyelven beszél. Ezek rasszista megnyilvánulások, és semmi köze egy mentálisan egészséges ember gondolkodásához.

Szerintem a városban legyen tisztaság, legyenek új épületek, vagy épp a régiiek kerüljenek felújításra, teljenek meg a játszóterek, és legyenek népesek a sportpályák, essen a hó a karácsonyi vásár alatt, népesítsék be mosolygós, boldog emberek, hisz ezek a dolgok adják meg egy város igazi hangulatát, és teszik azt vonzóvá.

Domonkos Kristóf 7.b

Széchenyi István Általános Iskola, Szabadka

Magyartanár: Király Noémi